

som den maatte ansee fornødne, saa troede vi, at denne Bemyndigelse ikke behøvedes; thi Statsrevisionen er vistnok i ethvert Muligende, der er henlagt under den, berettiget til at forlange alle fornødne Oplysninger.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det har ikke Andet end kunnet glæde mig at høre den ærede Ordfører give den Forklaring, han nu har givet; jeg kan imidlertid ikke Andet end fastholde, at min Opfattelse er berettiget ved de Kjendsgjerninger, der foreligger. Jeg skal forøvrigt glæde mig, saa meget mere derover, som jeg har al Grund til at paaskjønne de Ytringer, der ere komne fra Udvalgets ærede Ordfører. Jeg troer, at hans Opfattelse vil meget lette mig den Byrde, som disse Sagers Ordning vil paalægge mig. Den ærede Ordfører troede rigtignok, at han maatte lade en uheldsvanger Tordensky blive staaende i det Sjerne, det var den Reservation, at han vilde forbeholde sig Ret til at afgjøre, hvorvidt Noget var lovligt eller ikke; jeg haaber imidlertid ikke, at hans Opfattelse af, hvad der er lovligt eller ikke, vil komme i Strid med Ministeriets; jeg haaber, at han i sin Opfattelse deraf vil følge den Anviisning, der vil blive givet ham af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet ved dets Resolutioner. Naar jeg fandt mig foranlediget til særlig at henføre den ærede Ordførers Bemærkninger til mig og mit Ministerium, skete det, fordi han gjorde os bekendt med — jeg troer det skulde være en Vittighed — Noget om theologisk Jurisprudens, og jeg maatte altsaa antage, at Vittigheden var fremkaldt ved Domme, der vare overgaaede de Mænds Resolutioner, som havde theologisk Dannelse; det er jo nu en overordentlig stor Veroligelse at høre, at det ikke er Theologien, men derimod Mathematiken, der kan være kommen noget tilfört i nogle af disse Spørgsmaal.

Jeg maa ønske, at det ærede Udvalg vil tage sine Forslag under Nr. 6 og 7 tilbage, da jeg troer, at det ved nærmere Overveielse vil vise sig, at der ligger en Misforstaaelse til Grund for dem. I Regnskabet for Sors

Akademi vil der nemlig komme til at staae under „Renteindtægter“, paa hvilken Maade disse Ublaan blive deels forrentede, deels tilbagebetalt, og dertil vil knytte sig som et Underbilag en Opgjørelse af, hvorledes disse Beløbere blevne paalignede de forskjellige Kirker. Dette er Tanken, og saaledes vil det Hele knytte sig til Statsregnskabet og komme ind under den samme offentlige Behandling og Diskussion som dette. Nu kan det jo i og for sig være noget tvivlsomt, om det, fordi man sagde til Statsrevisionen, at den skulde nøje paasee, at Sors Akademi fik sine Penge, deraf for egentlig vedkom den at undersøge, hvorvidt denne Paaligning paa de forskjellige Stiftelser havde været retfærdig eller ikke, og derfor anseer jeg det for rigtigt at give den en fuldkommen klar Berettigelse dertil ved det, der er tilføjet Loven. Forslaget er iøvrigt fra Udvalgets Side kun tilfattet som en Redaktionsforandring; men jeg troer, at det er en væsentlig Realitetsforandring, som derved fremkaldes. Efter Udvalgets Forslag kommer der et Regnskab frem, der, om jeg saa maa sige, kommer til at svæve i Luften; thi for hvem skulde jeg aflægge disse Regnskaber? Jeg veed det ikke. Hvem skulde decidere dem, hvem skulde afgjøre de Spørgsmaal og Tvivl, som maatte opstaae? Naar Revisionen gjorde Antegnelser o. s. v., skulde der jo finde en Afgjørelse Sted, skulde der jo tages en Beslutning, og den have vi kun, naar det Hele knytter sig til begge Thingene. Derfor faaer det en ganske anden klar og praktisk Betydning, naar vi lade dette lille Ord „de“ blive staaende og forstaae „Regnskaber“ saaledes, som jeg har gjort det.

Jeg troer, at der laa en Misforstaaelse til Grund fra den ærede Landstingsmands Side (Madvig), der yttrede sig lige efter mig, da jeg forrige Gang havde Ordet. Denne Lov indskrænker ikke Retten til at nyde Godt af D. L. 2—22—64 samt af Loven af 19de Februar 1861 til de Kirker, der have en monumental Betydning — jeg vilde ansee det for yderst uheldigt, om denne Lovbestemmelse skulde lide